

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2382/2021
04.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Гордане Цакула и Бранке Дражић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Поповић, адвокат из ..., против туженог Директората цивилног ваздухопловства РС из Новог Београда, кога заступа Сузана Милановић, адвокат из ..., ради утврђења и спречавања даљег злостављања на раду и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 874/21 од 12.03.2021. године, у седници одржаној 04.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 874/21 од 12.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 874/21 од 12.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П1 95/17 од 20.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужилац претрпео злостављање на раду код туженог. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да спречи даље злостављање на раду које трпи тужилац запослен код туженог. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете услед претрпљених душевних болова због повреде части и угледа, изношења личних података о здравственом стању и професионалној каријери тужиоца, исплати 1.000.000,00 динара са законском затезном камтом од пресуђења до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 152.250,00 динара, са законском затезном камтом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 874/21 од 12.03.2021. године, одбијена је жалба тужиље и првостепена пресуда је потврђена у ставу првом, у ставу другом и у ставу трећем изреке, док је у ставу четвртном, у ставу петом и у ставу шестом укинута и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је утвђење злостављања на раду тужиоца, уз захтев за спречавање даљег злостављања и исплату накнаде нематеријалне штете, а правноснажном одлуком одлучено је одбијањем тужбеног захтева. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначења судске праксе и новог тумачења права, у погледу примене члана 6. и 31. Закона о спречавању злостављања на раду, којим је дефинисан појам злостављања и извршиоца злостављања, као и правило о терету доказивања. Одлуке приложене уз ревизију, којима тужилац указује на евентуално другачије одлучивање о истом правном питању у споровима са оваквим тужбеним захтевом, не указују нужно и на исказан различит правни став у тим одлукама, будући да правилна примена права у тим споровима зависи од утврђеног чињеничног стања сваког конкретног случаја. При том, погрешно утврђено чињенично стање, на које наводи ревизије указују, не представља разлог за изузетну дозвољеност ревизије.

Из наведених разлога, нема места одлучивању о ревизији као посебној, па је применом члана 404. став 1. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), па је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 27.06.2013. године, а правноснажна другостепена пресуда против које је ревизија изјављена је донета 12.03.2021. године.

Чланом 29. став 1. Закона о спречавању злостављања на раду („Службени гласник РС“ бр. 36/10) прописано је да запослени који сматра да је изложен злостављању од стране послодавца са својством физичког лица или одговорног лица у правном лицу може против послодавца да поднесе тужбу пред надлежним судом у року из члана 14. став 2. овог закона, док је чланом 29. став 4. истог закона, између осталог, прописано да је спор из става 1. овог члана радни спор.

Према члану 441. Закона о парничном поступку, ревизија је дозвољена у парницама из радних односа у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Законом о спречавању злостављања на раду нису предвиђена посебна правила о дозвољености ревизије. Из наведених разлога се у спору ради утврђења злостављања на раду, који представља радни спор, сходно примењују правила о дозвољености ревизије из члана 441. и члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају, не ради се о спору о заснивању, постојању или престанку радног односа, па како побијана вредност предмета спора захтеване накнаде нематеријалне штете од 1.000.000,00 динара, не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП је одлучено као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић